

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Mažuranićevo šetalište 24b, 21000 Split

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: **Trgovački sud u Splitu**

Poslovni broj spisa: **St-273/2022-15**

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

13-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 120-11/22-06/52
UR. BROJ 07-02-22-123

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: Stečajna masa iza MONTMONTAŽA-GREBEN d.o.o."u stečaju"

OIB: 68547761103

Adresa / sjedište: Vela Luka, Obala 4 br.50.

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d.

OIB: 18556905592

Adresa / sjedište: Put Supavla 21, 21 000 Split

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

U tijeku je sudski postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-38/2022-7, ranije posl.br. Povrv-1030/2016-41, a koji je u prekidu jer je otvoren predstečajni postupak nad dužnikom.

Iznos tražbine: 605.078,10 (kn)

Glavnica: 381.436,63 (kn)

Kamate 223.641,47 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

U tijeku je sudski postupak za tražbinu u iznosu od 381.436,63 kune uvećano za zakonske zatezne kamate, dok je pravomoćno odlučeno da je ovdje dužnik dužan platiti vjerovniku iznos kamata na 38.954,07 kuna, a koje iznose 22.839,29 kn. Postupak se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-38/2022, ranije posl.br. Povrv-1030/2016.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Splitu posl.br.Povrv-1030/2016-41 od 9.travnja 2019.godine u dijelu točke I.izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita,posl.br.Ovrv-522/16 od 13.srpnja 2016. u odnosu na zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn (izračun kamata u prilogu).

Iznos dospjele tražbine **22.839,29** (kn)

Glavnica _____ (kn)

Kamate _____ (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Splitu,posl.br.Povrv-1030/2016-41 od 9.travnja 2019.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos 22.839,29 (kn).

Naziv ovršne isprave

Pravomoćna i ovršna presuda-Trgovačkog suda-u-Splitu,posl.br.Povrv-1030/2016-41 od 9.travnja 2019.u dijelu točke I.izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita,posl.br.Ovrv-522/16 od 13.srpnja 2016. u odnosu na zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

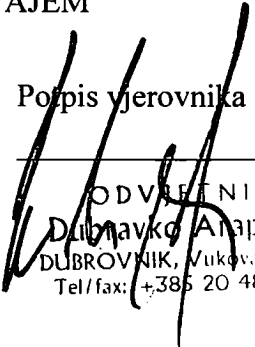

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

DUBROVNIK, 09.06.2022.

Potpis vjerovnika

PODVJEŠNIK
Dubravko Arapović
DUBROVNIK, Vukovarska 22
Tel/fax: +385 20 486-710

ODVJETNIK
Dubravko Arapović
DUBROVNIK, Vukovarska 22
Tel/fax: +385 20 486-710

P U N O M O Ć

kojom ja VLAHO MONKOVIĆ iz Cavtata, Vlaha Paljetka 12,
OIB:72627093549, ovlašćujem DUBRAVKA ARAPOVIĆA, odvjetnika u
Dubrovniku, Vukovarska 22 da me zastupa kao stečajnog
upravitelja Stečajne mase iza MONTMONTAŽA-GREBEN d.o.o. "u
stečaju" u postupku koji se vodi kod FINA-e, odnosno kojom ga
ovlašćujem da prijavi tražbinu u predstečajnom postupku
nadležnog Trgovačkog suda u Splitu posl.br.St-273/2022-15.

Dubrovnik, 5. lipnja 2022.g.

* VLAHO MONKOVIĆ

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 6 Povrv-1030/2016-41

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja MONTMONTAŽA-GREBEN d.o.o. u stečaju, OIB 68547761103, Vela Luka, Obala 4 br. 50, kojeg zastupa Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, Vukovarska 17, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., OIB 15886905592, Split, Put Supavla 21, kojeg zastupa Smiljenka Buljan, odvjetnica u Splitu, Put Supavla 21, radi isplate 420.390,70 kn, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 23. siječnja 2019. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, po objavi 9. travnja 2019.

presudio je

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita Posl. br.: Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku da u roku od 8 dana isplati tužitelju kao ovrhovoditelju, tražbinu u iznosu od 381.436,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 21.5.2015. do 30.6.2015. po stopi od 12,14% godišnje, od 1.7.2015. do 31.7.2015. po stopi od 12,13% godišnje, od 1.8.2015. do 31.12.2015. po stopi od 10,14% godišnje, od 1.1.2016. do 30.6.2016. po stopi od 10,05% godišnje, od 1.7.2016. do 31.12.2016. po stopi od 9,88% godišnje, od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 9,68% godišnje, od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 9,41% godišnje, od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 9,09% godišnje, od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 8,82% godišnje, od 1.1.2019. do isplate po stopi od 8,54% godišnje te zatezne kamate koje teku na iznos od 38.954,07 kn od 21.5.2015. do 30.6.2015. po stopi od 12,14% godišnje i od 1.7.2015. do 16.7.2015. po stopi od 12,13% godišnje, kao i u dijelu kojim je tuženiku kao ovršeniku naložena isplata nastalog troška ovršnog postupka u iznosu od 5.198,73 kn sa zateznom kamatom od 13.7.2016. do 31.12.2016. po stopi od 9,88% godišnje, od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 9,68% godišnje, od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 9,41% godišnje, od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 9,09% godišnje, od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 8,82% godišnje, od 1.1.2019. do isplate po stopi od 8,54% godišnje do isplate i u tom se dijelu prihvaća tužbeni zahtjev.
- II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita Posl. br.: Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku kao ovršeniku da u roku od 8 dana isplati tužitelju kao ovrhovoditelju, tražbinu u iznosu od 38.954,07 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 17.7.2015. do isplate, kao i u dijelu kojim je tuženiku kao ovršeniku naložena isplata nastalog troška ovršnog postupka u iznosu od 531,16 kn sa zateznom kamatom od 13.7.2016. do isplate te u

dijelu za predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kn sa pripadajućom zateznom kamatom od pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi do isplate i u tom se dijelu odbija zahtjev tužitelja.

- III. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 39.276,12 kn sa zateznom kamatom od 9. travnja 2019. do isplate po stopi od 8,54% godišnje, dok se za više traženi trošak parničnog postupka u iznosu od 8.530 kn sa pripadajućim zateznim kamata, zahtjev tužitelja odbija.

Obrazloženje

Nakon što je javni bilježnik Mira Rubić iz Splita na prijedlog tužitelja kao ovrhovoditelja, a na temelju priloženih vjerodostojnih isprava – računa broj 84-1-1 od 21.4.2015. zajedno sa Karticom partnera od 22.4.2016. kao Izvoda iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja, a radi naplate tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 420.390,70 kn sa pripadajućim zateznim kamata, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Posl. br.: Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016., kojim su odmjereni nastali troškovi postupka u iznosu od 5.729,89 kn i predvidivi troškovi postupka od 37,50 kn, protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je kao ovršenik podnio prigovor kojim je u cijelosti osporio potraživanje tužitelja kao ovrhovoditelja navodeći da je sporno potraživanje u cijelosti podmirio putem prijeboja i to iznos od 38.954,07 kn dana 17.7.2015., a iznos od 381.436,63 kn da je podmiren 21.3.2016.

Nakon pravodobno podnesenog prigovora, ovaj sud je rješenjem poslovni broj 6 Povrv-1030/2016 od 9. rujna 2016. stavio izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te odlučio postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U nastavljenom parničnom postupku, tužitelj je ustrajao u naplati svoje tražbine ističući da je prigovor tuženika neosnovan, osporavajući da je tuženik podmirio tražbinu tužitelja navedenu u računu broj 84-1 od 21.4.2015. u cijelosti i to putem prijeboja iznosa od 38.954,07 kn dana 17.7.2015. i iznosa od 381.436,63 kn dana 21.3.2016. temeljem tuženikovog računa broj 29/1231/309237 koji glasi na iznos od 421.688,65 kn. Tužitelj je istakao da su parnične strane 8. svibnja 2012. zaključile Ugovor o komisijskom poslu br. HL-302973 Nov. 473 (Nov. 474, 475 u opciji), da su dana 5. lipnja 2012. sklopile Dodatak br. 1. tom Ugovoru, dana 27. rujna 2012. Dodatak br. 2. tom Ugovoru i dana 24. lipnja 2014. Dodatak br. 3. tom Ugovoru. Tužitelj je istakao da prilikom primopredaje radova koje je tužitelj obavio za tuženika, tuženik nije istakao bilo kakav prigovor da se tužitelj nije pridržavao ugovorenih rokova. Međutim, tužitelj nije osporio okolnost da se nije pridržavao ugovorenih rokova prilikom isporuke brodske opreme za Nov. 473 i 474. Isto tako nije osporio niti okolnost da je za Nov. 474 tuženiku isporučio oštećenu sohu – hidrauličnu rampu.

Tužitelj je osporio tuženiku štetu koju je tuženik zaračunao tužitelju u iznosu od 117.582,00 kn za koju štetu je tuženik tužitelju ispostavio račun broj 298/1234/309237 od 21.3.2016. Razlog osporavanja tako zaračunate štete tužitelj je istakao da je stoga što je predmetnim ugovorom ugovoren način otklanjanja nedostataka na isporučenoj robi, dok tuženik postupak reklamacije isporučene robe nije poštovao, niti je bez odgađanja obavijestio tužitelja da zadržava pravo na isplatu ugovorne kazne i da je samostalno, ne pričekavši tužitelja popravljao sohu – hidrauličnu rampu te bez ikakve dokumentacije fakturirao štetu u navedenom iznosu. Tužitelj se pozvao na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-91/09 u kojoj je izneseno stajalište Vrhovnog suda vezano za ugovornu kaznu prema kojem je tuženik prigodom isporuke bio dužan obavijestiti

tužitelja da zadržava pravo na ugovornu kaznu, navodeći da je to stajalište Vrhovnog suda moguće primijeniti na ovu parnicu jer da se radi o identičnoj situaciji.

Tijekom postupka tuženik je osporio navode tužitelja posebice vezano uz postupak reklamacije tuženika na isporučenu brodsku opremu – sohu kao i na tvrdnje tužitelja kako tuženik nije bez odgađanja priopćio tužitelju da zadržava pravo na isplatu ugovorne kazne.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: račun tužitelja broj 84-1-1 od 21.4.2015. (list 3 spisa), Kartica partnera od 22.4.2016. kao Izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja (list 4 spisa), prijedlog kompenzacije 84-2015 na iznos od 38.954,07 kn od 17.7.2015. (list 13 spisa), izjava o prijeboju – kompenzacije 185 na iznos od 381.436,63 kn od 21.3.2016. (list 14 spisa), račun tuženika broj 298/121/309237 od 21.3.2016. (list 15 spisa), konto kartica tuženika koju vodi za tužitelja za razdoblje od 1.1.2015. do 22.7.2016. (list 16 spisa), Ugovor o komisijskom poslu br. HL-302973 Nov. 473, (Nov. 474, 475 u opciji) od 8.5.2012. (listovi 40 do 48 spisa), Dodatak br. 1. Ugovora o komisijskom poslu br. HL 302973 od 5.6.2012. (list 49 spisa), Dodatak br. 2 Ugovora o komisijskom poslu br. HL 302973 od 27.9.2012 (list 50 spisa) i Dodatak br. 3 Ugovora o komisijskom poslu br. HL 302973 od 24.6.2014. (list 51 spisa), račun broj 118/13T23 od 21.5.2013. (list 59 spisa), prepiska između stranaka sa dokumentacijom iz poslovnog odnosa (listovi 60 do 82), tehničko izvješće sohe za čamac oprema isporučena za Nov 474 od 22.12.2014. (listovi 83 i 84 spisa) te priložena dokumentacija (listovi 85 do 87 spisa), aplikacija od 17.12.2014. s priloženom dokumentacijom korespondencije između stranaka (listovi 96 do 127 spisa), dokumentacija – korespondencija između stranaka (listovi 134 do 150 spisa), prijevod dijela dokumentacije (listovi 158 do 165 spisa).

Sud je izveo dokaze saslušanja svjedoka i to Mladena Žanetića (listovi 168 i 169 spisa), Dalibora Vukičevića (listovi 169 – 171 spisa), Vladimira Jokića (listovi 171 i 172 spisa), Mirjane Ramljak (listovi 175 – 177 spisa) i Dina Donjerkovića (listovi 177 – 180 spisa) te je pregledan spis Trgovačkog suda u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku, sada Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-268/2017 (ranijeg poslovnog broja 17 P-534/2016), pa je na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku odlučio kao u izreci zbog slijedećih razloga:

Između stranaka nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o komisijskom poslu br. HL-302973 Nov. 473, (Nov. 474, 475 u opciji) od 8.5.2012., Dodatka br. 1 tom ugovoru, od 5.6.2012., Dodatak br. 2 tom Ugovoru, od 27.9.2012. i Dodatka br. 3 tom ugovoru od 24.6.2014.

Nije sporno između stranaka da se tužitelj nije pridržavao roka kojeg su stranke ugovorile za isporuku naručene robe te da je tužitelju predmetnim dodacima broj 1 i 2 produžavan rok za isporuku za Nov 473 i Nov 474.

Isto tako nije sporno između stranaka da su 24. lipnja 2014. Dodatkom br. 3 dogovorili izmjene uvjeta ugovora o komisijskom poslu kojeg su izmijenili u kupoprodajni ugovor za neisporučeni dio ugovorene opreme po predmetnom ugovoru i to za čamac za spašavanje za Nov 473 i kompletnu ugovorenu opremu za Nov 474, čime je proizvođač postao prodavatelj, a izvoznik postao kupac dogovorivši kunsko plaćanje za kupoprodaju. Nadalje, tim dodatkom broj 3, stranke su ugovorile plaćanje na način da je ugovoreno za čamac Nov 473 plaćanje po računu u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan isporuke tuženiku, a za opremu Nov 474 plaćanje 50% u kunama po predračunu prije isporuke sohe i dizalice, a ostatak po računu nakon isporuke kompletne opreme obračunom prema srednjem tečaju HNB-a na dan isporuke opreme tuženiku, dok su ostali uvjeti iz temeljnog Ugovora br. HL-302973 ostali nepromijenjeni, a među ostalim odredbama i na odredbe članka 11. u pogledu garancije te odredbe članka 12. u pogledu ugovorne kazne.

Nije sporno između stranaka da tražbina tužitelja navedena u računu tužitelja broj 84-1-1 od 21.4.2015. ne postoji u iznosu koji je naveden u tom računu, ali je sporno između stranaka je li ta tražbina tužitelja prema tuženiku prestala prijebojem i to višestrukom kompenzacijom, odnosno prijedlogom kompenzacije na iznos od 38.954,07 kn od 17.7.2015. koju su potpisali i ovjerali svi

sudionici i to DIV d.o.o. Samobor, Brodosplit d.d. Split i Montmontaža Greben d.o.o. Vela Luka te Izjavom o prijeboju – kompenzaciji 185 na iznos od 381.436,63 kn od 21.3.2016. koju izjavu je ovjerio samo tuženik.

Provedenim postupkom i samim priznanjem tužitelja utvrđeno je kako se tužitelj nije pridržavao rokova koji su ugovoreni između stranaka u izradi opreme za tuženika za njegove brodove u gradnji Nov. 473 i 474.

Predmet ove parnice je isporučena oprema za Nov. 474 i to isporučena hidraulična rampa (soha) i čamac za spašavanje.

U odnosu na višestruku kompenzaciju na iznos 38.954,07 kn od 17.7.2015. iako je tužitelj osporio da je tuženik na taj način djelomično podmirio tražbinu tužitelja iz utuženog računa tužitelja broj 84-1-1, ističe se kako su predmetnu višestruku kompenzaciju na iznos od 38.954,07 kn potpisali svi sudionici i to DIV d.o.o. Samobor, Brodosplit d.d. Split i Montmontaža Greben d.o.o. Vela Luka dana 17.7.2015. te je e-mailom društva Montmontaža Greben d.o.o. predmetna višestruka kompenzacija pristigla društvu DIV d.o.o. (list 13 spisa). Budući da su svi sudionici višestruke kompenzacije istu potpisali i ovjerali to sud smatra da je navedena kompenzacija i provedena dana 17.7.2015. te je istu kompenzaciju i tužitelj bio dužan provesti u svojim poslovnim knjigama sukladno Zakonu o računovodstvu te zatvoriti svoje potraživanje prema tuženiku za iznos od 38.954,07 kn. Kako to tužitelj nije učinio to je u tom dijelu prihvaćen prigovor tuženika da je tražbina tužitelja prema tuženiku prestala kompenzacijom od 17.7.2015. na iznos od 38.954,07 kn.

U odnosu na Izjavu o prijeboju – kompenzaciji 185 na iznos od 381.436,63 kn koji daljnji iznos je tuženik temeljem odredaba članka 195. do 202. Zakona o obveznim odnosima, prebio sa potraživanjem tužitelja dana 21.3.2016., a temeljem računa tuženika broj 298/1231/309237 od 21.3.2016. potrebno je navesti da je iz predmetnog računa tuženika razvidno da je tuženik predmetnim računom tužitelju obračunao penale za neodržavanje ugovorenih rokova isporuke po Nov 473 (10% od 144.200,00 EUR = 14.420,00 EUR) u iznosu od 109.884,46 kn, penale za neodržavanje ugovorenih rokova isporuke po Nov 474 u istom iznosu te šteta po Nov 474 u iznosu od 117.582,00 kn ili ukupno iznos od 337.350,92 kn uz PDV od 25% u iznosu od 84.337,73 kn ili ukupno iznos od 421.688,65 kn.

U postupku je utvrđeno da je predmetni račun tuženika kojim su tužitelju zaračunati penali po Nov 473 i 474 te šteta po Nov 474 osporeni po tužitelju te je tužitelj isti račun vratio tuženiku dopisom od 12.4.2016. (list 77 spisa).

Napominje se kako je tuženik mogao ispostaviti tužitelju račun za penale zbog neodržavanja ugovorenih rokova isporuke za Nov 473 i za Nov 474 – ugovorna kazna, ali mu nije mogao zaračunati PDV. Međutim, šteta za Nov 474 koja je iskazana u predmetnom računu tuženika ne može se na takav način potraživati od tužitelja, naime sud je proveo dokaze radi utvrđivanja činjenica vezano za štetu za Nov 474 i to pregledom spisu priložene dokumentacije te saslušanjem svjedoka u ovom postupku.

Već je napomenuto kako tužitelj nije osporavao činjenicu da isporučena oprema za Nov 474 je bila oštećena i većina svjedoka je svjedočila da je na predmetnoj opremi i to sohi bilo oštećenja.

Kako su stranke dodatkom broj 3 ugovora o komisijskom poslu br. H1 302973 Nov 473 i 474 izmijenile ugovor o komisijskom poslu u kupoprodajni ugovor u odnosu na neisporučeni dio ugovorene opreme i to čamac za spašavanje tip Greben FFL40 za Nov 473 te kompletno ugovorenu opremu za Nov 474 čime je proizvođač postao prodavatelj (tužitelj), a izvoznik postao kupac (tuženik) to se na isporučenu robu s nedostacima u odnosu na materijalne nedostatke i to vidljive nedostatke primjenjuju odredbe članka 401. i 403. ZOO-a, a na skrivene nedostatke primjenjuje se članak 404.

Tako je tuženik istakao, a što je potvrdila i većina svjedoka da je predmetna oprema imala nedostatke i to da nisu isporučeni vijci uz predmetnu sohu, a naknadno da je utvrđeno kako boja kojim je premazana se gulila i nije bila dobre kvalitete na što je tuženika upozorio krajnji kupac broda u gradnji Nov 474. te nije točna tvrdnja tužitelja kako tuženik o uočenim nedostacima nije

upozorio tužitelja jer iz dostavljene dokumentacije, poglavito tehničkog izvješća od 22.12.2014. čije postojanje su potvrdili i saslušani svjedoci Dalibor Vukičević, Vladimir Jokić, Mirjana Ramljak te Dino Donjerković u svojim iskazima, dokazuje se da je tuženik obavijestio tužitelja o nedostacima na isporučenim stvarima. Međutim ono što je točno jest da tuženik iako je tužitelja obavijestio o nedostacima, sam pristupio popravljaju tih nedostataka, a da prethodno nije zahtijevao da popravak preuzete stvari – sohe izvrši tužitelj sukladno ugovoru zaključenom između stranaka. Naime, člankom 11. predmetnog Ugovora, obvezao se proizvođač u garantnom periodu besplatno popraviti ili zamijeniti svaku komponentu za koju se dokaže da nije upotrebljiva zbog lošeg materijala, izrade ili neodgovarajuće konstrukcije te je dužnost popravka bila na tužitelju. Međutim osim što se tužitelj obvezao popraviti ili zamijeniti uočeni nedostatak isto tako se tuženik obvezao o tome pisano obavijestiti tužitelja te je morao tužitelju dati razuman rok za pregled oštećenih stvari te za njihovu zamjenu sve sukladno odredbama članka 11 Ugovora.

U konkretnoj stvari tuženik je obavijestio tužitelja o uočenim nedostacima na stvari, ali nije pričekao da tužitelj sam izvrši popravak predmetne sohe, već je ne čekajući tužitelja da otkloni uočene nedostatke na stvari, pristupio sam izvođenju tih popravaka, a pri tom nije dostavio sudu dokaz o tome da su se tužitelj i tuženik dogovorili da predmetne popravke izvrši tuženik umjesto tužitelja. Kako su i sami svjedoci naveli, a kao istinito prihvaća ovaj sud, zbog kašnjenja u izradi potrebne opreme od strane tužitelja, očigledno je i tuženik kasnio u isporuci broda u gradnji Nov 474 te je po shvaćanju ovog suda tuženik sam pristupio otklanjanju nedostataka na predmetnoj sohi, a samim tim činom je tuženik na sebe preuzeo rizik nepostupanja po ugovornim odredbama zaključenim sa tužiteljem vezano uz popravak stvari i eventualnu naknadu štete.

Potrebno je istaknuti da za potraživanja s osnova štete nema mjesta ispostavi računa jer se ne radi o isporuci roba, dobara niti obavljenoj usluzi u kojem bi slučaju postojala dužnost ispostave računa. Tuženik je trebao dokazati da mu je šteta nastala u iznosu kojeg je naveo u svom računu i koju je stavio u prijeboj Izjavom o prijeboju – kompenzaciji 185 od 21.3.2016. i to na način koji je propisan odredbama Zakona o obveznim odnosima kojima se dokazuje nastanak i visina štete, a što tuženik nije dokazao. Naime, tuženik je mogao u ovom postupku dokazati visinu nastale štete provedbom vještačenja po sudskom vještaku brodstrojarske struke, međutim to tuženik niti je predložio niti je sud proveo takav dokaz. Inače za napomenuti je također da se na štetu ne obračunava PDV, a što je tuženik u ispostavljenom računu učinio.

U odnosu na ostvarivanje prava na ugovornu kaznu u konkretnom slučaju je tužitelj u pravu u tvrdnji da prigodom isporuke robe, odnosno prigodom ispunjenja obveze tuženik nije obavijestio tužitelja pisanim putem da zadržava pravo na ugovornu kaznu zbog zakašnjenja, odnosno neurednog ispunjenja. Prema članku 353. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 dalje ZOO-a) propisana su vjerovnikova prava kod ugovorne kazne. Stavkom 4. i 5. istoga članka propisano je da vjerovnik ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze i ugovornu kaznu za slučaj zakašnjenja odnosno neurednog ispunjenja, ali vjerovnik ne može zahtijevati ugovornu kaznu zbog zakašnjenja, odnosno neurednog ispunjenja, ako je primio ispunjenje obveze, a nije bez odgađanja priopćio dužniku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu. Tijekom postupka sud na nedvojben način nije mogao utvrditi da je tuženik bez odgađanja nakon što je primio neuredno ispunjenje obveze, priopćio dužniku da zadržava pravo na ugovornu kaznu.

Sukladno članku 219. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP-a) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Prema članku 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenica zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Pravila o teretu dokazivanja u osnovi su pravila materijalnog prava, koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog kako tužbenog zahtjeva tako i prigovora.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi, a primjenom pravila o teretu dokazivanja tuženik nije dokazao da je bez odgađanja priopćio tužitelju da zadržava svoje pravo na ugovorenu kaznu zbog zakašnjenja, odnosno neurednog ispunjenja, a primio je ispunjenje obveze, pa je njegov zahtjev za ostvarivanje prava na ugovornu kaznu kako je navedena u računu tužitelja broj 298/1231/309237 od 21.3.2016. ostalo nedokazano.

Obzirom da je tužitelj dokazao svoju tražbinu koju mu tuženik nije podmirio u iznosu od 381.436,63 kn, to je teret dokaza da nema dugovanja prema tužitelju, bio na tuženiku, a kako je navedeno tuženik nije dokazao da je prigodom preuzimanja isporučene stvari za Nov 473 i za Nov 474 postupio na način da je bez odgađanja priopćio tužitelju da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu. Stoga tuženik nije dokazao da nema dugovanja prema tužitelju u iznosu od 381.436,63 kn te da je tražbina tužitelja za taj iznos prestala izjavom o prijeboju – kompenzaciji 185 od 21.3.2016. u smislu članka 196. ZOO-a.

Temeljem naprijed iznesenog, prihvaćen je kao osnovan zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 381.436,63 kn kako je i navedeno u točki I. izreke ove presude u smislu odredbe članka 221.a ZPP-a i članka 451. stavak 3. ZPP-a to je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika kojim je tuženiku naloženo plaćanje dužne tražbine u iznosu od 381.436,63 kn sa zateznom kamatom od 21.5.2015. do isplate u smislu odredbe članka 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, 71/15 i 78/15, dalje ZFPPN-a) po stopi koja je propisana člankom 3. st. 1. t. 19. i 20. ZFPPN-a, a od 1. kolovoza 2015. u vezi članka 29. stavak 4. ZOO-a, jer se radi o poslovnom odnosu između poduzetnika, odnosno o trgovačkom ugovoru, kojim odredbama je propisana zakonska kamata za kašnjenje s plaćanjem – osnovna kamatna stopa za kašnjenje s plaćanjem po stopi koja je jednaka iznosu referentne stope uvećane za 8 postotnih poena, a referentna stopa jest osnovna kamatna stopa za kašnjenje s plaćanjem, a jednaka je prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu umanjenom za 3 postotna poena. Isto tako tuženik je dužan platiti tužitelju zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn za vrijeme od 21.5.2015. do 16.7.2015. po istoj kamatnoj stopi, dok je sud utvrdio kako je tražbina tužitelja prestala višestrukom kompenzacijom od 17.7.2015. na iznos od 38.954,07 kn.

Sud je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika i u dijelu u kojem je tužitelju odmjereno nastali trošak ovršnog postupka razmjerno prema uspjehu tužitelja od 90,73% i to u iznosu od 5.198,73 kn sa zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 13.7.2016. do isplate, po istovjetnoj kamatnoj stopi koja se primjenjuje na odnose između poduzetnika.

Uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 420.390,70 kn, tužitelju za nastale troškove ovršnog postupka pred javnim bilježnikom pripada javnobilježnički trošak i to javnobilježnička nagrada sukladno članku 6. i članku 8. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj 8/11 i 114/12, dalje Pravilnika) u iznosu od 4.553,91 kn te trošak obavljene dostave u iznosu od 30,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 1.145,98 kn ili ukupno iznos od 5.729,89 kn, kako je i odmjereno nastali trošak ovršnog postupka po javnom bilježniku, ali je tužitelj uspio u sporu sa 90,73%, pa mu je u tom postotku i odmjereno nastali trošak.

U odnosu na predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kn sa pripadajućim zateznim kamata, sud je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika, budući je tuženik, kao ovršenik, pravovremenim prigovorom spriječio nastanak tih troškova i isti tužitelju neće nastati.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II. zreke presude.

Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 2. ZPP-a i članka 155. ZPP-a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 dalje OT) te važećoj Tarifi sudskih pristojbi sve sukladno zahtjevu tužitelja na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava i vrijednosti predmeta spora od 420.390,70 kn.

Tužitelju kojeg zastupa odvjetnik kao punomoćnik u trošak parničnog postupka odmjeren je trošak sastava obrazloženih podnesaka od 14.11.2017., od 19.4.2018. i od 14.8.2018., svaki po 500 bodova – ukupno 1.500 bodova ili iznos od 15.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT), za sastav podnesaka koji se ubrajaju u skupinu ostalih podnesak od 5.9.2017. i od 15.1.2018., svaki po 50 bodova – ukupno 100 bodova ili iznos od 1.000,00 kn (Tbr. 8. t. 3. OT), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo ili su se izvodili dokazi i to od 14.5.2018., od 14.9.2018., od 12.11.2018. i od 23.1.2019., svako po 500 bodova – ukupno 2.000 bodova ili iznos od 20.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) te za pristup ročištu za objavu presude – 50 bodova ili iznos od 500,00 kn (Tbr. 9. t. 3. OT) ili sveukupno iznos od 36.500,00 kn, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 9.125,00 kn (Tbr. 42. OT) te sudska pristojba presude u iznosu od 2.280,00 kn ili ukupno iznos od 47.905,00 kn. Budući je tužitelj uspio u sporu sa 90,73% to mu je u tom postotku i odmjeren trošak u iznosu od 43.464,21 kn.

Sud tužitelju u troškove parničnog postupka nije odmjerio zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 22.11.2017. u zatraženom iznosu od 5.000,00 kn uz PDV od 25% jer je navedeno ročište odgođeno iz razloga što tužitelj tuženiku nije dostavio podnesak tužitelja od 14.11.2017. zajedno s prilogima najkasnije 8 dana prije održavanja tog pripremnog ročišta (a nije niti sudu) te sud smatra da tužitelja ne pripada zatraženi trošak za to ročište koje se moralo dogoditi.

Isto tako, tužitelju nije odmjeren trošak sudske pristojbe presude u zatraženom iznosu od 4.560,00 kn već u iznosu od 2.280,00 kn u smislu Tarife sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11 112/12, 157/13 i 110/15) koja se primjenjuje sukladno članku 40. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18) iz razloga što se pristojba za platni nalog uračunava u pristojbu za odluku suda koja bude donesena povodom prigovora protiv platnog naloga, a pristojba za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave uračunava se u pristojbu za odluku suda – točka 7. Napomene uz Tbr. 2. Tarife sudskih pristojbi. Stoga više traženi parnični trošak u iznosu od 8.530 kn sa pripadajućim zateznim kamatama ne pripada tužitelja te je u tom dijelu zahtjev tužitelja valjalo odbiti.

Tuženiku, kojeg zastupa odvjetnik u troškove postupka sud je odmjerio slijedeći trošak:

Za sastav prigovora – 500 bodova ili iznos od 5.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1 OT), za zastupanje na ročištima koja su odgođena i to od 6.9.2017. i od 22.11.2017., svako po 50 bodova – ukupno 100 bodova ili iznos od 1.000,00 kn (Tbr. 9. t. 5. OT), za sastav podnesaka koji se ubrajaju u skupinu ostalih podnesaka i to od 30.11.2017. i od 19.1.2018., svaki po 50 bodova – ukupno 100 bodova ili iznos od 1.000,00 kn (Tbr. 8. t. 3. OT), za sastav obrazloženog podneska od 16.3.2018. – 500 bodova ili iznos od 5.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1 OT), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo ili su se izvodili dokazi i to od 14.5.2018., od 14.9.2018., od 12.11.2018. i od 23.1.2019., svako po 500 bodova – ukupno 2.000 bodova ili iznos od 20.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) te za pristup ročištu za objavu presude – 50 bodova ili iznos od 500,00 kn (Tbr. 9. t. 3. OT) ili sveukupno iznos od 32.500,00 kn, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 8.125,00 kn (Tbr. 42. OT) ili iznos od 40.625,00 kn te sudska pristojba prigovora u iznosu od 4.554,00 kn ili ukupno iznos od 45.179,00 kn.

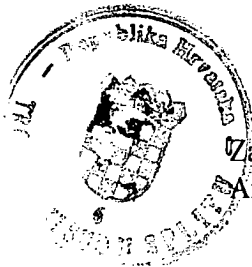
Budući je tuženik uspio u sporu sa 9,27% to mu je u tom postotku i odmjeren trošak u iznosu od 4.188,09 kn.

Više traženi trošak u iznosu od 16.975,00 kn sud tuženiku nije odmjerio jer je taj trošak zatražen u većem iznosu za radnje za koje je tuženiku odmjeren trošak sukladno Odvjetničkoj tarifi i važećoj Tarifi sudskih pristojbi.

Prijebojem dosuđenog troška tužitelja u iznosu od 43.464,21 kn sa dosuđenim troškom tuženiku u iznosu od 4.188,09 kn dobije se razlika u korist tužitelja u iznosu od 39.276,12 kn. Na navedeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate od dana donošenja ove presude do isplate po stopi od 8,54% godišnje.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Splitu 9. travnja 2019.

S U D A C

NEVENKA MARUNICA v.r.

Za toč. otpr. ov. službenik

Anisija Mladinić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda u roku od 8 dana od dana objave ove presude, u 3 primjerka.

OBRAČUN KAMATA PO ZATEZNOJ STOPI

Vremensko razdoblje	Dana	Broj računa	Glavnica	Kamata
21.05.2015- 17.04.2020	1794		381.436,63	177.306,29
19.10.2020- 20.05.2022	579		381.436,63	46.335,18
UKUPNO:			762.873,26	223.641,47

OBRAČUN KAMATA PO ZATEZNOJ STOPI

Vremensko razdoblje	Dana	Broj računa	Glavnica	Kamata
21.05.2015- 17.04.2020	1794		38.954,07	18.107,34
19.10.2020- 20.05.2022	579		38.954,07	4.731,95
UKUPNO:			77.908,14	22.839,29

21. 02. 2022

21. 02. 2022

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-2141/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

**I
RJEŠENJE**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Lenka Ćorić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MONTMONTAŽA-GREBEN d.o.o. u stečaju, Vela Luka, Obala 4 br. 50, OIB 68547761103, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, Vukovarska 17, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., Split, Put Supavla 21, OIB 15886905592, kojeg zastupa punomoćnica Smiljenka Buljan, odvjetnica u Splitu, radi isplate iznosa od 420.390,70 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1030/2016-41 od 9. travnja 2019., 23. prosinca 2021.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1030/2016-41 od 9. travnja 2019. u dijelu točke I. izreke kojim je održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita poslovni broj Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016. u odnosu na zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn.

riješio je

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1030/2016-41 od 9. travnja 2019. u preostalom dijelu točke I. izreke kojim je održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita poslovni broj Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016. u odnosu na iznos od 381.436,63 kn sa zateznim kamatama i troškove ovršnog postupka u iznosu od 5.198,73 kn sa zateznim kamatama, kao i u točki III. izreke i predmet u tome dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1030/2016-41 od 9. travnja 2019. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita poslovni broj Ovr-522/16 od 13. srpnja 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od

381.436,63 kn sa zateznim kamatama od 21. svibnja 2015. do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora, zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn od 21. svibnja 2015. do 30. lipnja 2015. po stopi od 12,14% godišnje i od 1. srpnja 2015. do 16. srpnja 2015. po stopi od 12,13% godišnje, kao i da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 5.198,73 kn sa zateznim kamatama od 13. srpnja 2016. do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora (točka I. izreke), a ukinut u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 38.954,07 kn sa zateznim kamatama od 17. srpnja 2015. do isplate, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 531,16 kn sa zateznim kamatama od 13. srpnja 2016. do isplate i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kn i u tom je dijelu odbijen zahtjev tužitelja (točka II. izreke) te naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 39.276,12 kn sa zateznim kamatama od 9. travnja 2019. do isplate po stopi od 8,54% godišnje, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 8.530 kn (točka III. izreke).

2. Tuženik je protiv presude pravovremeno podnio žalbu pobijajući je u točkama I. i III. izreke zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi u bitnom navodi kako je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku zato što je u obrazloženju presude u odnosu na tuženikovu tražbinu prema tužitelju za koju je tuženik izjavio prijebor, navedeno da je tuženik mogao tužitelju izdati račun za penale zbog prekoračenja ugovorenih rokova isporuke, ali nije mogao zaračunati porez na dodanu vrijednost, kao i da se naknada štete ne može zahtijevati računom, ali da su unatoč tome provedeni dokazi radi utvrđivanja činjenica vezanih za zahtjev za naknadu štete, da bi na kraju prvostupanjski sud zaključio kako se visina štete mogla utvrditi provedbom vještačenja po sudskom vještaku brodstrojarske struke, ali da tuženik nije predložio takav dokaz, iako je tuženik predložio izvođenje tog dokaza. Također tvrdi kako je prvostupanjski sud utvrdio da je tuženik obavijestio tužitelja o uočenim nedostacima na stvari, ali da nije pričekao da tužitelj izvrši popravak tih stvari, već je to učinio sam tuženik suprotno članku 11. ugovora koji su stranke sklopile 5. lipnja 2012. Potom žalitelj detaljno obrazlaže zašto smatra da su bitne činjenice pogrešno utvrđene i pri tome se poziva na dijelove izjava svjedoka Dine Donjerkovića, Mirjane Ramljak i Dalibora Vukičevića, te zaključuje kako na temelju izvedenih dokaza proizlazi da je tuženik obavijestio tužitelja o oštećenjima na sohi i zahtijevao da ih riješi i da je konačno zbog svih okolnosti tuženik sam riješio nastale probleme nakon pretežno mjesec dana od obavijesti, kao i da je obavijestio tužitelja vezano za tražbinu na ime penala. Posebno naglašava kako nije mogao čekati da tužitelj sam otkloni nedostatke jer su njemu prijetili daljnji penali njegovog naručitelja zbog neisporuke broda u ugovorenom roku, ako bi poslao sohu tužitelju na popravak, te smatra kako je životno i logično da je tužitelj bio suglasan s takvom odlukom tuženika zbog tužiteljeve teške financijske situacije i prijetjećeg stečaja zbog čega nije bio u mogućnosti podmiriti troškove transporta sohe i izvršiti potrebne popravke. Zaključno ističe kako je predložio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku kemijske ili strojarske struke, zatim saslušanjem svjedoka Predraga Blaževića, financijsko vještačenje kao i saslušanje zastupnika po zakonu tuženika Tomislava Debeljaka radi utvrđivanja činjenice da je tuženik saopćio tužitelju kako zadržava pravo na ugovornu kaznu, a o svim tim

dokazima prvostupanjski sud uopće nije odlučio, dok je svoju odluku zasnovao na pravilima o teretu dokazivanja. Smatra pogrešnom i odluku suda o tome da je izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Zlatka Kvesića bilo nepotrebno, jer su ostali svjedoci u svojim izjavama upravo tog svjedoka označavali kao osobu koja je sudjelovala u pregovorima stranaka i imala potrebna saznanja o svim spornim okolnostima. Odluku o troškovima postupka pobija zato što su tužitelju nepravilno priznati troškovi na ime nagrade za sastav podnesaka od 5. rujna 2017., 14. studenog 2017., 5. siječnja 2018., 19. travnja 2018. i 14. kolovoza 2018., kao i nagrade za zastupanje na ročištima uključujući i ročište za objavu presude. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu tako da platni nalog ukinе i naloži tužitelju da tuženiku nadoknadi parnične troškove uključujući i troškove žalbe ili da tu presudu ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik plati iznos od 420.390,70 kn na ime računa broj 84-1-1 od 21. travnja 2015. Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu tvrdnjom da je tužiteljeva tražbina prestala prijebojem s tuženikovom tražbinom. Nakon provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je prijeboj tražbina izvršen na temelju višestruke kompenzacije od 17. srpnja 2015. za iznos od 38.954,07 kn, ali da u preostalom dijelu tražbina tužitelja nije prestala jer prijedlog kompenzacije od 21. ožujka 2016. nije prihvaćen od strane tužitelja. Pored toga prvostupanjski sud je pozivom na pravila o teretu dokazivanja zaključio da tuženik nije dokazao postojanje svoje tražbine prema tužitelju po osnovi naknade štete i ugovorne kazne za koju je izdao račun broj 298/1231/309237 od 21. ožujka 2016. i koju je stavio u prijeboj s tužiteljevom tražbinom.

7. Dakle, među strankama nije bilo prijeporno da je tuženik bio dužan platiti tužitelju neplaćeni dio računa broj 84-1-1 za isporuku opreme za spašavanje prema ugovoru broj HL-302973 od 8. svibnja 2012. Prijeporno je bilo postoji li tuženikova tražbina koju je stavio u prijeboj. Riječ je o tražbini po računu broj 298/1231/309237 koja se sastoji od obračuna penala za neodržavanje ugovorenih rokova isporuke po Nov 473 i po Nov 474 i štete po Nov 474.

8. Osnovano tuženik tvrdi da su razlozi presude o nepostojanju tuženikove tražbine nerazumljivi i proturječni. Tako se u obrazloženju presude kao jedan od razloga navodi da se naknada štete ne može zahtijevati izdavanjem računa, ali je unatoč tome prvostupanjski sud izvodio dokaze radi utvrđivanja štete, zatim da se na

štetu ne može obračunati porez na dodanu vrijednost, ali nije jasno zašto bi to utjecalo na pravo na naknadu štete bez tog poreza. Također je ocjenom izvedenih dokaza prvostupanjski sud zaključio kako je neprijeporno da je stvar koja je bila predmet ugovora imala nedostatke i da je o njima tuženik obavijestio tužitelja, ali svejedno smatra da tuženik nema pravo na naknadu štete samo zato što nije omogućio tužitelju da nedostatak otkloni, nego je popravak sam obavio. U prilog tome prvostupanjski sud se poziva na odredbu članka 11. ugovora sklopljenog među strankama kojim je ugovorena obveza tužitelja da nakon obavijesti tuženika otkloni uočene nedostatke, ali nije jasno zašto bi to bila valjana osnova za nepriznavanje zahtjeva za naknadu štete zbog postojanja nedostatka isporučene stvari na temelju odredbe članka 410. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, kraj nedvojbene činjenice da tužitelj iako je o tome obaviješten nije otklonio uočene nedostatke. S druge strane, prvostupanjski sud navodi kako tuženik nije dokazao visinu štete odnosno da su se činjenice potrebne za odluku o tome mogle utvrditi vještačenjem koje tuženik nije predložio, a to bi onda ukazivalo na suprotno stajalište prvostupanjskog suda da tuženik zapravo ima pravo na naknadu štete, ali nije dokazao njenu visinu.

9. Osnovane su i tvrdnje žalitelja da je još u podnesku od 16. ožujka 2018. predložio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku kemijske ili strojarske struke (zato što su se nedostaci odnosili na bojanje dijelova isporučene opreme) i saslušanje svjedoka Predraga Blaževića, te dokazne prijedloge tuženik je ponovio na ročištu održanom 14. svibnja 2018., a na ročištu održanom 23. siječnja 2019. je ostao kod svih svojih dotadašnjih prijedloga. Točne su i tvrdnje žalitelja da prvostupanjski sud nije odlučio o tim dokaznim prijedlozima, tako da ih je odbio i naveo razloge odbijanja. Štoviše, potpuno je zanemario te dokazne prijedloge i zaključio kako tuženik nije dokazao svoje tvrdnje o tome da mu je nastala šteta.

10. Jednako tako je prvostupanjski sud zanemario i dokazne prijedloge koje je tuženik predložio radi utvrđivanja činjenice da je tuženik obavijestio tužitelja da zadržava pravo na ugovornu kaznu zbog zakašnjenja u isporuci opreme po oba ugovora o izradi i dostavi opreme za Nov 473 i Nov 474. Prvostupanjski sud nije odlučio o tim prijedlozima i nije naveo razloge zašto ih ne smatra važnim za odluku (članak 292. stavak 4. ZPP-a), a istovremeno je za tuženikovu tražbinu po toj osnovi utvrdio da ne postoji samo zato što tuženik nije dokazao da je postupio na način propisan odredbom članka 353. Zakona o obveznim odnosima. U vezi s tim treba dodati da također nije obrazloženo zašto je tuženik trebao dostaviti dokaz o tome da je obavijest o zadržavanju prava na ugovornu kaznu dao u pisanom obliku.

11. Navedeno predstavlja takve nedostatke zbog kojih se presuda ne može ispitati pa je njenim donošenjem učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju s pravom ukazuje tuženik. Ostvaren je i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 355. ZPP-a), prije svega zato što sud nije utvrđivao bitne činjenice potrebne za odluku o postojanju tuženikove tražbine koju je stavio u prijeboj s tužiteljevom tražbinom čije je plaćanje predmet ovoga spora. Zbog toga se pobijana presuda ne može ispitati ni u pogledu pravilne primjene materijalnog prava.

12. Zato je na temelju odredbe članka 369. stavka 1. i članka 370. ZPP-a valjalo ukinuti presudu u dijelu točke I. njene izreke kojim je odlučeno o zahtjevu za isplatu iznosa od 381.436,63 kn.

13. Budući da odluka o troškovima postupka ovisi o odluci o glavnoj stvari pobijana presuda je ukinuta i u točki III. izreke ne upuštajući se u ispitivanje osnovanosti tuženikovih žalbenih razloga protiv tog dijela presude.

14. Međutim, pobijana presuda je pravilna i zakonita u dijelu koji se odnosi na obvezu tuženika da tužitelju plati zatezne kamate na iznos od 38.954,07 kn od 21. svibnja 2015., kada je račun tužitelja broj 84-1-1 dospio na plaćanje do 16. srpnja 2015. budući da je tužiteljeva tražbina prestala na temelju višestruke kompenzacije koja je sklopljena 17. srpnja 2015.

15. Zato je u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva tuženikova žalba odbijena kao neosnovana i pobijana presuda potvrđena na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

16. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će najprije otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazano ovim rješenjem, tako da će izvesti dokaze koje je tuženik predložio i koje bude smatrao važnim za odluku, a za one koje ne bude smatrao važnim navesti razloge odbijanja, pravilno i potpuno utvrditi sve bitne činjenice potrebne za zaključak o postojanju obveze tužitelja da tuženiku nadoknadi štetu zbog nedostataka na isporučenoj stvari, visinu te štete, kao i činjenice potrebne za zaključak o tome je li tuženik izgubio pravo na ugovornu kaznu zbog zakašnjenja u ispunjenju ugovornih obveza na temelju odredbe članka 353. stavka 5. Zakona o obveznim odnosima. Potom će pravilnom primjenom materijalnog prava na utvrđene činjenice donijeti novu, na zakonu osnovanu presudu koju je dužan obrazložiti na način propisan odredbom članka 338. stavka 4. ZPP-a. U toj odluci prvostupanjski sud će ponovo odlučiti o svim troškovima postupka (članak 166. stavak 2. ZPP-a).

Zagreb, 23. prosinca 2021.

Sudac
Lenka Ćorić

Dokument je elektronički potpisan:

LENKA ĆORIĆ

Vrijeme potpisivanja:

31-01-2022

14:39:41

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=ĆORIĆ

G=LENKA

CN=LENKA ĆORIĆ

Broj zapisa: **eb303-d097c**

Kontrolni broj: **012e7-2ec80-db84b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LENKA ĆORIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ODVJETNIK
Dubravko Arapović
DUBROVNIK, Vukovarska 22
Tel/fax: +385 20 486-710

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT 3
Neposredno, poslom (obično - preporučeno)
Prilmeno: 13-06-2022
Brojilke: _____ potpis: _____

Masa: 1479
04 0146 0

DUBROVNIK	18.30
09.06.22	
16:10:58	
20000	HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368
roc. kl. SE-223/2022-15
MAŽURANIĆEVO JETPUITE
24b
21000 SPLIT

AB